

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 26.

Ellevte Session.

14de Møde.

Torsdagen den 5te Januar Kl. 1.

(Fortsat.)

Tfæhning (fortf.): Kunne vi derimod naae derhen, at vi paa en henfigtsmæssig Maade kunde faae Reglerne for, hvorledes § 8 skal anvendes, bragte ind i Loven, det vil sige ikke alene Grundtrækkene, men ogsaa Anthydningen af, hvorledes disse Grundtræk skulde benyttes, saa vil jeg anfæe denne Lov for et væsentligt Fremskridt. Det er min Overbeviisning, at dette kan stæe uden store Vanskeligheder. Jeg veed meget godt, at Forsøgene paa at faae det gjort hidtil have mødt Modstand, som man hører ogsaa hos Commissionens Majoritet; jeg vil haabe, at Thingets Majoritet vil gaae en anden Vej end Commissionens Majoritet; i saa Fald troer jeg, vi komme til en heldig Udvikling af vor Bærnepligtslov.

Et æret Medlem (Gab) omtalte nogle Punkter, som vare af en mere speciel Natur, og som jeg derfor troer man ligesaa godt kan forbigaae til en senere Behandling; ved et Par af dem troer jeg, han ikke nøie havde undersøgt Sagens Forhold. Saaledes er der f. Ex. ikke, hvis Udkaftet faaer Lovskraft, noget Urigtigt i, hvad der er fremsat i den Paragraph, som nævner Undtagelser fra Forstærkningen. Der er ikke nogen saadan indbyrdes Forskjellighed mellem de der nævnte Undtagelsestilfælde; det er ganske rigtigt, at nogle af dem ikke findes nu — at efter min Mening nogle af dem ikke bør være der, er en anden Sag — men naar

det ærede Medlem meente, at de ikke kunde staae der med een og samme Berettigelse, saa er det urigtigt, thi de søge jo kun deres Berettigelse deri, at de blive antagne og voterede som Lov.

Søgsbro: Da Forholdet med Bornholm allerede er bragt paa Bane, skal jeg med den høitærede Formands Tilladelse tale om et Par andre Landsdele, som ogsaa have sine særegne Privilegier, men som slet ikke ere nævnte i Lovudkastet, hverken i dets § 2 eller i dets § 3, nemlig Vesterlandsføhr og Amrum, der, som bekjendt, høre til Kongeriget, og som fra gammel Tid have haft særegne kongelige Privilegier paa, at Ungdommen paa disse Der ingeninde, eller, som det hedder, til evig Tid ikke skal udskrives til Vandmilitairtjenesten, men alene gjøre Tjeneste paa Flaaden. Dette skulde ikke hindre den i frit at fare, hvorhen den vilde, og kun i Krigstid skulde den udskrives, og da paa den Maade, at det Antal, som dette District skulde udrede, blev fastsat, og det dernæst overlodes til Beboerne selv, efter eget Lykke at blive enige om, hvilket Mandskab der skulde udtages. Hvad der saaledes gjælder for Vesterlandsføhr og Amrum, gjælder tillige for alle de fiesvigiske Vesterhavspær, og i den fiesvigiske Indrulleringslov af 1838, ligesom ogsaa i den fiesvigiske Bærnepligtslov af 1854, ere disse Privilegier udtrykkelig blevne stadfæstede. En lignende Stadfæstelse af Vesterlandsføhrs og Amrums Privilegier finder man ikke i vor Bærnepligtslov af 1849, men disse Friheder ere dog ikke indtil den Dag idag blevne dem berøvede. Naar nu denne Lov udkommer, saaledes som den her